

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sortes, Qvibvs, Ne Temere Cadant, Temperandis; Vel, Si
Temere Dvcvntvr, Castigandis, Divini Ivdicii Æqvitas
Semper Adest**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 2. Regum eligendorum, vrbium oppugnandarum, aliorumque
negotiorum sorte suscipiendorum alij modi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52306)

ponunt. Alij nihil ex vrna, aut galea &c. extrahunt; sed libros aperiunt, & obuias sibi sententias consulunt. Nummos, cultros, bacillos alij in altum aërem proijciunt, & quæ pars prona, quæ supina ceciderit, dispiciunt. Milites frequenter, cum de statione, vel vita ac resti agitur, astragalus ludunt, super tympano.

§ II.

Regum eligendorum, urbium oppugnandarum, aliorumq; negotiorum sorte suscipiendorum, alij modi.

Notum illud Iustini, de eo in regem eligendo, cuius in forum venientis equus prius hinnisset. Sortis id loco erat. Sed sortem elusit, qui hinnitum arte procurauit, equo pridie in forum, ad equam adducto, cui postridie iam assuetus amator adhinniret. *Venetis hodie*, ait Henricus Salmuth, *si quid agendum est, ita sortitionem efficiunt. Veneti si fingamus, in senatu de ratione belli agendum esse, neque inter Senatores conuenire, ad cuius urbis expugnationem primùm debeat duci exercitus (quod accidit temporibus Michaëlis Trigesimi quinti Venetorum Ducis. Hadrian. Barlan. de Ducib. Venet.) ad diuinas Sortes recurrendum ducunt. Nomina quidem*

Henric.
Salmuth
in Guidó.
Pancirol.
cap. de
Fibula.
post Clau
diū Co-
teræum,
de Iure
Militum.

lib. 3. c. 8. expugnandarum urbium in urnulam conijciuntur : ea rudis quispian puerulus manu miscet : inde unam, e chartulis, quae singula singularum urbium nomina continent, ad Principes defert, ab eaq³ oppugnanda bellum inchoari debet. Memorabile etiam idem author refert, illud Sortitionis genus, quo Athletae olim ad pugnandum ducebantur. Nam calculis in urnam coniectis, binae compares litterae inscribebantur : quiq³ eductis sortibus pares sortiti erant, inuicem committebantur. Nicetas Choniata ritum sortitionis, in Regijs comitijs, talem commemorat : Cum Imperator creandus esset, in eadem SS. Apostolorum deliberandi ergo convenire, ac principio, patrio quodam ritu, pro numero candidatorum, quatuor calices ordine collocare instituerunt, quorum unus incruentam victimam contineret, ceteris vacuis : eosq³ tradere totidem sacerdotibus, ut ad cuiusq³ principis nomen unum tollerent, & eis redderent. Imperium vero penes eum futurum erat, qui eum calicem accepisset, in quo divinum corpus & sanguis Christi esset. De Germanis ait Tacitus : Sortium consuetudo, simplex, virgam fructiferae arbori decissam in surculos amputant : eosq³ notis quibusdam discretos, super candidam vestem temere ac fortuito spar-

Nicet. in lib. de rebus, post expugnam urbem, gestis.

Tacit. lib. de morib. German.

spargunt, mox, si publicè consulatur, sacerdos civitatis; sin privatim, ipse paterfamilia precatus Deos, coelumq₃ suspiciens ter singulos tollit, sublato, secundum impressam antè notam, interpretatur. Sinis hodie propè similis est divinatio duorum lignorū æqualium, quam describit Gunzalinus Mendozius, nec non Philippinensium, seu Lufanorum, in India, teste Martino Ignatio. Hoc pacto, apud Ezechielem, superstiosè Nabuchodonosor, non Dei, sed suo, vel mali genij instinctu, omen captavit, dubius Ammonitane, an Iudæos invadere deberet. Nam, ut infra pluribus dicam, sumens duas sagittas, vni inscripsit nomen Rabbath (quæ erat petra Arabiæ, metropolis Ammonitarum) alteri nomen Ierusalem: eas deinde commiscuit: mox vnam, clausis oculis, ac cæcè eduxit, cui inscriptum videns, *Ierusalem*, statim contra eam perrexit. In summa, tot genera sunt *Sortium*, quot placita voluntatum.

§. III.

Quinam homines, aut quæ gentes sortes usurpârint? siue apud profanos, siue apud sacros scriptores? idq₃ siue licitè, siue illicitè.

A 3

His

Gunzalin. Mendoz. l. 2. Histor. Chin. c. 4. Martin. Ign. Itinerarij. cap. 8. Ezech. 21. 21.